

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1903. augusztus 13

Csütörtök.

XXII. évfolyam. 65. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona Fél évre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyszám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petitorsórt, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények s. nyiltterek díja előre fizetendő.

A kormányválság.

Gróf Khuen-Héderváry Károly miniszterelnök ischli útjának — mint az előre látható volt — a kormány lemondása s e lemondásnak a király részéről való elfogadása lett az eredménye.

A képviselőház tehát újból pihenőre tért hétfőn tartott rövid ülése után s e szünet tartani fog addig, míg a válság véget ér. A válság ezuttal nem fog oly hamar véget érni, mint az szükséges volna, mert a mai politikai helyzetben sok oly fontos kérdés vár megoldásra, melyhez 1–2 nap nem elégséges.

A legutóbbi két hó alatt előfordult kormányválságok oly tanulságokat hoztak felszínre, melyeket minden párt és minden tényező részéről komolyan meg kell szivlelni, mert csak ezekkel lehet számítani politikai életünk nyugodtságára és ennek állandósítására.

Parlamentünk munkaképessége majdnem egy év óta fönn van akadva. Ez év második felét járja s nemesak költségvetésünk, de indemnitink sincsen. Az ujonczozást még nem lehetett megtartani; kiegyezés, vámszerződések külállamokkal még mindig hiányzanak; legfontosabb belügyeiek kátyuba jutottak, szóval politikai és állami életünk a legnagyobb felfordulás képét tükrözteti vissza.

Az új kormány feladata lesz tehát az, hogy a viszonyokat rendezze minden irányban, minden tekintetben, az egész vonalon. És erre már csakugyan ült a tizenkettedik óra. Vissza kell állítani a parlament tekintélyét, biztosítani kell a tárgyalások rendes, nyugodt menetét, a többség akaratának respektálását.

De midőn ezt teszik, nem szabad, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a nemzeti öntudat és törekvés politikai életünkben rendkívül nagy tért hódított. Ezért a nemzetnek ide vonatkozó hangulatával, követeléseivel számolni kell. Már Széll Kálmán is állást foglalt volt a nemzeti irányu katonai követelések mellett s a szabadelvűpárt is tüntető helyesléssel fogadta Apponyi házelnökönek a Széllnél iz továbbmenő kijelentéseit. Khuen-Hédervárynak azonban nem sikerült, bár magáéva tette volt a Széll-féle álláspontot, érvényre juttatni; mert személye iránt nem volt meg az a bizalom, mely a sikert biztosíthatta volna. Ezért — mint mondá — hazafias kötelességének tartotta félreállani, hadd jöjjön más, ki az országot a súlyos helyzetből kivezetni képes leend.

Ezért a politikai válság megoldása csak azon a ponton remélhető, a hol egyfelől a nemzeti követelések iránya kellő méltatásban részesül, de másfelől a poli-

tikai eszélyesség a követelmények fölállításában s a viszonyok mérlegelésében szintén kellően érvényesül.

Hosszas tárgyalásra nem igen ér rá az ország, az idő sürget, a fő az, hogy rend legyen mielőbb. Olyan férfinak kell tehát a kormány élére jönnie, a kinek megjelenése fölöslegessé teszi a hosszas diplomatiszálást s a kinek személyében meg legyen a garancia a nemzeti irányban való haladásra és fejlődésre.

Hazánk jól felfogott érdekében óhajtuk tehát, hogy a jelenlegi válság vége az ily irányu megoldás kezdete legyen.

A király Budapesten. Ő Felsége e héten, valószínűleg csütörtökön Budapestre érkezik, hogy a kormányválságot intézze. Ő Felsége Gödöllőn fog lakni, de a kihallgatásokat a budai várpalotában fogja megtartani.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A kormányválság a képviselőházban.

A képviselőház hétfői ülésében, melyet Gróf Apponyi Albert a Ház elnöke vezetett, a honatyák rendkívül nagy számmal jelentek meg, a minnek oka a kormány lemondásának bejelentésében keresendő.

Apponyi elnök megnyitván az ülést jelenti, hogy a vesztegetés ügyében kiküldött parlamenti

TÁRGZA.

A nagy fogadás.

— Irta: Bartalis János.

Borsodi Péter és Bakos Albert uraimék igen jó szomszédok valának egyik, tiszamenti helyiségben.

Ha valami bujok-bajuk volt; ha a fináncz nem látta szüzdohány manipulációján rajta — vesztettek; — ha — tekintettel rossz fizető voltak — az adók miatt végrehajtó tett nálunk vizitet; — ha a jószágban kár, — s a családnál betegség esett; ha a Kosuth bankók mikori beváltásának talányos ideje csiklandozta kíváncsiságukat; — ha bő eső, — ha szárazság, — ha rossz termés, — ha savanyu bor lett légyon; — és végül: ha örömkömben, vagy bánatkömben rászomjaztak a szatymazi karcos buczkaira: — összeült a két bus magyar, — miként az a példás szomszédokhoz illik, — s úgy elbeszélgettek a házaiknál, meg úgy a fenekére tekintettek a sűrűn megürülő boros kantának, hogy mire éjfél lett, már tudtak különbséget tenni a jobb, — meg a balkezük között.

— Bizony, — szólt ilyenkor Péter gazda, higgye meg kend szomszéd, hogy tiszta bolondság volna tőlünk a csárdába járni, mikor a saját urházunknál is olyan alaposan elkészülhetünk a jó beszéd, meg a példaszó mellett, hogy irigy lehet arra Ponczius Pilátus uram is!

Aztán még a saját tiszta termésünket iszogálhatjuk, — nem pedig a mőriez zsidó rabvallató lőrét, — melytől tótágast áll a zsebedben a szögedi bieska! — toldotta meg Albert gazda a jámbor beszédet.

— Sőt nem is koczolódhatunk senkivel; és a a mi fő: — velünk sem köthet ki senki, folytatta Péter.

— És a mi a legtöbb — tudja kend nem verhet meg bennünket senki, jegyezte meg bőlesem a másik!

— Ühüm!

— De nem ám!

— Így élt hosszú ideig a két szomszéd békeségben, jó egyetértéssel. És, hogy szoros barátságuk még inkább megszilárduljon, közakarattal, Albert gazda fiát, a Péter szomszéd Piroskájával — szerencsésen össze is boronálták.

A minnek persze a fiatalok örültek a legjobban. — Legalább a két szomszédos tag ott az alsóhatárban egyesül; s nem lesz többé szükség meggyésre meg határköre, — szólt egymáshoz a két szomszéd, — örvendezve az ohajtott frigyén.

Történt vala pedig, — hogy a jó szomszédok istállóiban egyik a másikhoz a családásig hasonló két csikó nőtt fel.

Csodájára is járt a két gyönyörű állatnak a környék minden lókedvelője.

Ha a szép paripákat egymás mellé állították, a szomszédok egyike sem bírta a magát kiválasztani.

És míg a csikók önként nem tértek az oljokba, a saját nevelésükre büszke emberek nem tudták eldönteni, hogy melyik paripa a másiké?

*

Egy napon a szokottnál tovább borozgatott a két szomszéd, Bakos uramról.

Mármoros volt mindkető.

A két csoda csikóra is rákerült időközben a beszéd sorja.

Mindenik a maga lovát dicsérte.

És a magasztalás hevében, a bortól nekitüzült Bakos uram, azt találta nagy garral oda vetni szomszédjának; — hogy: — A kend Rigója, Péter, — még a kis körmet sem éri meg az én Feeskémnek! Az a csikó, nem a kendő! A familiájának sem volt olyan állatja!

Hallatlan porombaság.

Egy Borsodi Péternek ilyet mondani! kinek három elődje volt öregbíró a helyiségben!

Péter gazda elhalványulva ugrott fel a kemence padkájáról. — Csikóját, és familiáját gyalázták előtte.

Megfenyegette öklével a szomszédját. S nagyot akart mondani a három mázsás gorombaságra.

De még sem szólt szemmit. Csak vette a kalapját, meg a botját; vállába kerítette a szűrét, — s mikor már készen volt a felezihelődéssel, — csak ennyit mondott reszketeg hangon:

Nagyon jó barátságban éltünk eddig, Bakos szomszéd!

Jóban-rosszban sem kerültük el az egymás házáat!

bizottság befejezte működését, de még nem készült el jelentésével, mely annak idején a Ház elé fog terjesztetni.

Az irományok közt előterjesztették az összeférhetetlenségi bizottság jelentését Kubik Béla bejelentése ügyében, mely szerint Tomasich Miklós horvát miniszternek kinevezésekor új választásnak kellett volna alávetnie magát, a mit elmulasztván, össze) férhetlenségi eset forog fenn. A bizottság ezt szó többéggel ki is mondotta, utasítván Tomasichot, hogy az összeférhetlenséget szüntesse meg.

Ezután mély csöndben, általános figyelem közt a miniszterelnök szólalt fel.

Khuen Héderváry gróf kijelenti, hogy midőn a jelen kormány megalakult, azt tűzte ki céljául, hogy az országot a törvényen kívüli állapotból békés eszközökkel kivezesse, mivel erre az országnak a legnagyobb szüksége van. Kezdetben teljes remény volt arra, hogy a cél eléri, de később a remény csökkent, végül egészen eloszlott. Ennek következtében a kormány látva, hogy célhoz nem juthat, misszióját befejezettnek tekinti és egyhangulag elhatározta, hogy benyújtja lemondását. Ez szóval közöltetvén a Felsőház a lemondást elfogadni kegyeskedett. (Kiáltások balról: Éljen a király! Midőn ezt bejelenti, egyuttal kéri a Házat, hogy a válság megoldásáig napolja el üléseit. Egyszersmind értesíti a Házat, hogy a király a válság elintézése céljából a legközelebbi napokban Magyarországra érkezik.

Más felszólalás nem történt, a Ház üléseit elnapolta a válság lefolyásáig.

Szent István napjának ünneplése.

Az Országos Nemzeti Szövetség múlt évi közgyűlése elfogadván azt az indítványomat, hogy Szent István napján nemzeti irányban való megünneplése tárgyában társadalmi mozgalmat indítsunk, egyuttal azt is elhatározta, hogy az indítvány végrehajtásával igazgató-választmányunk elnöksége bízandó meg.

A teendők oly sokasága áll előttünk, ha végre akarjuk hajtani, a mit én egyéni nézetem szerint szükségesnek látok arra nézve, hogy Szent István napját akként ünnepeljük, hogy ezt történelmünk ó nagy alakjának emléke megkívánja, hogy nagy szükség van arra, miszerint az ügy iránt szeretettel viseltető több munkaerő egyesüljön a kivivandó siker érdekében. A kitartó munkán kívül a különféle nézetek fontolóra vételére, állandó, tanácskozársra és határozatok hozatalára, több irányú összeköttetések szerzésére van szükség, hogy a kérdés tervszerű megoldása lehetővé váljék.

Azokat az elveket, melyek a magam részéről Szent István napjának ünneplése tekintetében szem előtt tartandóknak találom, röviden a következőkben foglalom össze:

1. Törvényhozásunk Szent István napját mint nemzeti ünnepet az országos ünnepek sorába s a munkaszünetes napok közé emelte ugyan, de ennek hatása elmaradt, mert kevés kivételtől eltekintve, az ünnep nem ment át a nép köztudatába. Teendők tehát tulajdonképpen oda irányul, hogy e napot valódi nemzeti és népi ünnepé avassuk.

Erre oly módokat kell keresnünk, hogy ebben az ünnepelésben az egész nemzet, annak minden rétege, vallás-, nemzeti-, osztály-, kor- és nemkülönbség nélkül részt vehessen és szívesen részt venni kívájon.

2. Legfőbb törekvésünk legyen, hogy természetesen a nyár végén tartható vagy nehézség nélkül erre az időre halasztható mindennemű ünnepelés és nyilvános örömm nyilvánulás Szt. István napjára helyeztessék. Ez fog ennek a napnak kiváló jelentőségét kölesnőzni a népéletben.

3. Az eddig szokásos egyházi ünnepelést a tervben levő ünnepelési módok semmiképpen sem kívánják érinteni. Az egyházi ünnepelés leginkább a kora délelőtti, a társadalmi ünnepelés pedig főleg a késő délelőtti, a délutáni vagy az esti időre esik.

4. A nemzetiségek vagy politikai pártok érzékenységének felkötése az ünnepeléssel a lehető legnagyobb gondtal kerülendő.

Szent István napjának méltó megülése a társadalmi s egyéb ellentéteket kiegyenlítő gondolat. Ez a mindenikünkre nézve szent haza megalapítójának, szervezőjének ünneplése, ki a nemzetet a művelődés útjára, a keresztény vallás ölébe vezette, első törvényhozónak, kiváló fejedelem és hadvezér, ritka nevelő-apa és bölcs ember volt, a ki az emberiség történelmében ritka példa és népénél oly nyomokat hagyott maga után, hogy némely intézménye a példatannul változó viszonyok dacára 800 év után is csaknem változatlanul áll fenn.

5. Az ünnepelés egészen társadalmi irányu legyen, olyan, a minő egy nép szükségletéből keletkezik. Az ünnepelés a törvény védelme alatt állván, sőt annak szelleméből folyik ki, a hatóságok csak annyiban érvényesítsék hatáskukat, hogy a mozgalmat jóakarólag támogatják s a helyes ünnepelés módjainak esetleges akadályait igyekezzenek elhárítani, nevezetesen pedig teljesítsék azt a kötelességüket, hogy a törvény határozatának érvényt szerezzenek.

Annak dacára, hogy Szent István napjának ünnepelését a törvény már tizenkét év előtt rendelte el, ezt a törvényes rendelkezést az ország több ré-

szében alig veszik figyelembe, sőt némely helyen a lakosság ellentétbe helyezkedik vele, a nélkül, hogy e miatt a törvényes megkorlátság alkalmazhatnák.

Ez a sajnos jelenség annak tulajdonítható, hogy társadalmunk nem karolta fel ezt a törvény által elrendelt nemzeti ünnepet, a törvény holt betű maradt, nem történt meg az, a mi a nép ünneplésbeli szükségletét kielégíti s azt szinte önkénytelenül bele vonta volna erkölcsi hatalmába.

6. Az ünnepelés különféle módjait illetőleg követésre ajánlható, hogy ne legyen sablonszerű, hanem mindenütt a fennálló viszonyokhoz, szokásokhoz kell a lehetőségig alkalmazkodni s az ünnepelési módok választásának ezekből kell kiindulnia. Mit és mennyit lehet felölelni, ezt csak azok határozhatják meg, a kik a helyzetet jól ismerik.

A hol az ünnepelés valamiféle módja már szokásban volt, ott megfelelően bővíteni kell a programmon, a hol ez az ünnepelés még új, ott óvatosan és türelmesen kell a talajt előkészíteni oly módon, hogy az ott u alkodó közvéleményne! ellentétbe ne kerüljön és csak annyit kell felkarolni, a mennyi koezkáztatás nélkül keresztülvihető. A további lépést az időnek kell átengedni.

Ezeknek az elveknek előre becsátása után kísérletképpen néhány példáját sorolom fel annak, mily ünnepelési módokat vélek alkalmazandóknak. Ilyenek:

A középületek vagyis állami, törvényhatósági, községi, közigazgatási, bírósági közművelődési, iskolai stb. épületekre a czímeres nemzeti lobogó kitűzése.

(Ezt különben a m. kir. belügyminiszter 1895. évi okt. 14-én 88.155. sz. a. kelt leiratával elrendelte s ennél fogva kötelező.)

Egyesületi és magánházak kilobogóztatása.

Hatóságok dísz-ülése alkalmi szónoklatok tartásával, azokon fontos közérdekű határozatok kihirdetése. Magánegyesületek, társulatok, gazdasági és iparos körök, szövetkezetek díszgyűlése.

Pályadíjak kiírása és kihirdetése.

Közérdekű alapítványok, kiténtetések, jutalmak, megkegyelmezesek kihirdetése. Papok, tanítók, cseledek jutalmazása.

Templom felszentelése, nyilvános és magán-épületek, hid, ziszló stb. felavatása, emléktábla, szobor leleplezése, Szent István szobrának felállítás.

Színházi, műkedvelői díszelőadás, hangverseny, szavalat, történelmi felvonulás, nyilvános zenei előadás, táncmulatságok, díszakoma rendezése.

Szokásos népmulatságok tartása komolyabb irányu tartalommal.

Hanem, jegyezze meg, hogy: — azok után, a mit kend mondott, so ha, többé be nem teszem a lábamat a kend telkére!

Ugy legyek én Borsodi Péter! Isten áldja! — S azzal eltávozott.

*

Mikor kifordult az utezaajtón, a gondolatlanságát megbánó Bakos utána szaladt, s úgy kérte:

— Szomszéd, az Isten áldja meg! ne mondjon kend akkorát!

Vonja vissza a fogadását. Mert nagy szó az a so ha, többé!

Láss, most már elismerem, hogy nem jól beszéltem. — Szánom, bánom a bűnömet! Visszavonom a szavaimat.

Péter mogorván felelt:

— A mit kimondottam, az ki van mondva, — szomszéd! Jó éjszakát!!

— Ugy hát azt akarja ezzel, hogy én se lépjek a portájára?

— Nem bánom! szolt tompán Borsodi.

Bakos ugy elbámolt e szótól, hogy csak azon vette észre magát, hogy az ágyban fekszik.

Egész éjen szomszédja végső szavait mérlegelte, melyek olyan kétértelműleg hangzottak fülében.

— Nem bányja, ha bemegyek is. Nem bányja, ha nem lépek is át a háza küszöbét, — szolt önmagához.

És az öndacz azt sugta, hogy ő se engedjen. — Ő se legyen kevésbbé büszke a szomszédjánál.

És a mit eddig nem bírtak kivinni irigyeik, —

azt megeselekedte két csikó, — két oktalan állat. Öszevesztett két, régi jó barátot.

*

Borsodi Péter pedig még azon tél utolján meghalt.

Szavát szigoruan megtartotta.

Hiába kérték még hozzátartozói is, mert szomszédja telkére nem tette többé a lábát.

De amaz sem az övére!

.....

..... Röviddel a Borsodi halála után nagy riadalom volt a környéken. — A Tisza íjlesztő mérvben nőtt.

Már egy hónapja védekeztek kiöntése ellen; — már egy hónap óta nincs nyugodt, aggodalom nélküli nappaluk és éjszakájuk az embereknek.

Rettegve félnek az árvíz dulasától.

A folyamon lefelé zajló óriási jégtömeg elszakítással fenyegette a vízi védműveket.

Mikor jég torlásás történt valahol, — a habok átesaptak a töltésen. — A helyiségben felszivárgó víz pedig azt árulta el, hogy már átázott az egész talaj.

S a nép küzd és védekezik a harsogó hullámok ellen. És remeg, — és imádkozik. — Most már nem a vagyonáért, hanem a pusztá életért.

A végkatasztrófa közeleg.

Megtörtént!!

..... Szuroksötét éjszaka

volt. pokoli sötét éj.

A töltés nem bírta ki a folyam nyomását. — Átszakadt.

És az árvíz zugva — bögve rohant a helységnek. — és elsöpörte úgy, hogy csak néhány ház maradt bennne épen.

Szomorú emlékü nap volt az! Inség veszély napja. És néhány száz ember halála.

A krónika fekete betűkkel jegyzé lapjaira e rémórákat.

*

A Bakosék háza magasabban feküdt. Magasra is volt emelve. Annak csak a küszöbéig hatolhatott a bösz elem. — De már a kerítést elhordta.

A Borsodi porta pedig eltűnt a földszínről. A család Bakosékhoz menekült.

*

Bakos Albert — házatájával — az ablakokból nézi a helyiség borzalmas, végveszedelmét. — Mindnyája sirnak a pusztulás láttára.

— De mi az?

Az épület és butorromokkal együtt, egy feketére mázolt, hosszukás tárgyat hajt a hullámozó piszkos ár, — egyenesen a Bakosék portája felé.

A fekete tárgy himbálózva közeleg. míg végre, egy a többinél nagyobb tajtékzó hullám a határa kapja, s nyilsebesen repíti a siránkozó felé, — odavágja a falhoz, hogy folszakadt a fődéle.

Koporsó volt. — Egy fakószínű, még ép hullával.

Dalok-, tűzoltó-, torna-, atlétikai-, lövő-, vívó-, csónakázóverseny és diszkivonulás, kerti ünnepély, nyilvános játék az ifjúság részére.

Tűzijáték, örömtüzek gyújtása, kivilágítás, mozsarazás.

Kiállítások megnyitása vagy berekesztése, lövészverseny, állatszemle, arató-ünnep tartása.

Terek, utcák, sétányok, kutak, források stb. elnevezése Szent Istvánról.

Hogy az itt felsorolt ünneplési módok nincsenek kimerítve, azt készséggel elismerem. E példákat csak azért közlöttem, hogy azt az irányt jelezzem, melyben részéről Szt. István napját ezúlszerűen vélem. A némely helyen már meglevő szokás s a jövőben szerzendő tapasztalás ezt a sorozatot kibővíti majd.

Vállvetett működéssel sikerül, ha nem mindennütt is, — de talán némely helyen oly sikert elérni ezzel a nemzeti életünk irányára és tartalmára nemesisítőleg ható ünnepléssel, mely az eddigi állapothoz haladást jelez.

Végére is minden kezdet nehéz, de a nehézségeket legyőzni ezen a téren talán nem tartozik a lehetlenségek közé.

Balás Árpád,

az O. N. Sz. Ig. választm. elnöke

A magyar közönséghez.

A Magyar Védő Egyesület, céljához híven — a hazai ipari és mezőgazdasági termelés és a hazai munka és nemzeti kereskedelem védelme és ezuton való nemzeti irányú fejlesztésére működését megkezdte. Ezen célból főkérünk ezennel minden ipari és mezőgazdasági termelőt, azok szövetezeit és testületeit, — minden iparost és gazdát, akik az általuk előállított cikkeknek nagyobb forgalmát és kelendőségét óhadják, hogy nálunk jelentsék be, milyen cikkekkel milyen mennyiségben óhadjanak egyesületünk „Országos Áruforgalmi Központja” által elhelyeztetni.

Főkérünk minden kereskedőt és különösen a nagyobb fogyasztókat, intézeteket, testületeket, gyárakat stb. akik hazai cikkekkel hajlandók szükségletüket fedezni, hogy ezen szándékukat, a kereslet tárgyát és az évi szükséglet mennyiségét nálunk jelentsék be.

Főkérünk mindenkit, aki hazai cikkek ajánlása, terjesztése által mint kerületi és helyi képviselő, ügynök, vagy utazó állandó szép jövedelemre szert tenni, avagy rendes keresetforráshoz jutni akar, küldje be ajánlatát.

Főkérünk minden fővárosi és vidéki ujságki-

Az ablakoknál lévő elborzadnak a rémitő látványtól, — s ugyanekkor Piroska sikolya hasítja át a levegőt:

— Ah, édes apám! — s rögtön elájul.

Bakos Albert megrettenve kiált fel:

— Borsodi Péter az én portámon!? Halva, koporsóban! Istenem, mit jelentsen ez? S — kiugrik az övig érő vízben, hogy a födelet a már tovább uszni akaró koporsóra rátegye, — s aztán száraz helyre vontassa

*

. . . Rémesen egyszerű dolog történt.

A zugó, pusztító árvíz felszaggatta a temetők sirjait, — és számtalan koporsót ragadtak ki onnan a szentségtörő, piszkos hullámok. — Száznál több uszált akkor, a tengerre vált árterületen.

Bizony, megtörtént dolog volt. Nem költői agyrém!

*

Borsodi Péter, mint hulla, nem tarthatta meg a fogadását.

Annak sem ő volt az oka, hanem a megrendítő, a borzasztó véletlen játéka.

*

Mikor újra elhantolták, az árviztől mentes szomszéd faluban, a végnélküli nyugalomban megháborított Pétert, — mert megjegyzem, hogy az ár csak több hét múlva tört vissza medrébe — Bakos uram megrendülve sohajtott fel a sirnál:

— Istenem, — Istenem! De nagy szó is az a — „soha többé!”

adóhivatal, amelyik magyar termelők collectiv hirdőseit (hirdetési iroda mellőzésével) tőlünk megkapni óhadjta, és ily hirdetésekért kedvezményes árakat szabni hajlandó, hogy mutatóvényszámot és ajánlatot küldjön.

Azon termelőket és termelőszövetkezeteket pedig, akik burgonyát, paradicsomot, görög és sárgadinnyét, szőlőt, barackot, körtét, almát, szilvát, szilvaizt, (lekvárt) diót, vaját, tojást, baromfit, stb. akár kisebb, akár nagyobb mennyiségekben külföldre való szállítás céljára már is eladni akarnak, ha egyesületünkhöz fordulnak, oly kiváló külföldi cégekkel hozhatjuk összeköttetésbe, melyek e cikkek itthon veszik át, minden mennyiségben a legjobb elérhető áron.

Levélezimünk:

MAGYAR VÉDŐ EGYESÜLET

BUDAPEST.

Gróf Somssich Tihamér,

ügyvivő alelnök.

NAPI HIREK.

— Képviselői beszámoló. Dr. Ráth Endre, Kézdivásárhely város országgyűlési képviselője kedden este 7 órakor választókerületébe érkezett. A vasuti állomásonál nagy néptömeg várta s a vonat berobogásakor a tűzoltózenekar a Rákóczi indulóval fogadta a képviselőt, kihez a város nevében Dr. Török Andor polgármester, s a függetlenségi kör nevében Szabó Jenő ref. lelkész intéztek, lelkes üdvözlő beszédeket, melyekre válaszolva Ráth Endre meghatottan mondott köszönetet a szép fogadtatásért. Este a Jancsó-szállóban kedélyes bankett volt. Szerdán d. u. 4 órakor a sétátéren tartotta meg beszámolóját az ismert politikai helyzetről, melyet a megjelentválasztó közönség érdeklődéssel hallgatott meg s a végén bizalmat szavazott működéséért. Este lámpionos körmenet vonult végig a főtéren, a melynek végén ismét lelkesen tüntettek a választók az ifju képviselő s a nemzeti követelések mellett.

— X. Pius pápa koronázása. Mult vasárnap délelőtt nagy ünnepek között mintegy százezer ember jelenlétében, nagy fényvel és ragyogó pompával ment végbe. A pápa gyalog ment a bazilika portikusába, ott a felállított trónt elfoglalta. A vaticán káptalanja s papjai nevében Rampolla bíboros, a bazilika érseke latin nyelven rövid hódoló beszédet intézett a pápához, melyre a Sixtusi kápolna énekesei a „Tu es Petrus”-t énekelték el. A papságot lákosokra bocsátotta. Majd sedia gostatoriára szállva bevitték a bazilikába. A Kelemen-kápolnában nagy misét ezelebrált X. Pius és áldást osztott. Ur-felmutatásnál a kupolában felharsantak az ezüst trombiták. Mindenki letérdelt. Az isteni tisztelet után gyönyörű menyzet alatt a nagy oltár előtt elhelyezkedett. A bíboros diakonus levette fejéről a mitrát. A koronázó formulát Machi bíboros mondta el és ő tette fejére a tiarát, a hármas pápai koronát. Végül a pápa hangosan imákat olvasott és ismét áldást osztott, most már mint megkoronázott egyházfejedelem s ezzel a pápaválasztás utolsó aktuusa is véget ért.

— Új pap. A kézdivásárhelyi ev. ref. egyházközségben ideiglenesen rendszeresített segédpapi állásra az egyházközség kebl tanácsa Kőllönte Mózes főgondnok vezetésére alatti ülésében Szabó Jenő lelkész javaslatára Keresztes Gyula papjelöltet, a budapesti ev. ref. theologia jelesen végzett növendékét jelölte ki s hozta javaslatba egyhangulag kinevezésre Dr. Bartók György püspöknél.

— Lelkeszi beköszöntő Szentkatolnán. A Ráduly Lajos elhunytával Szentkatolna és Hatolyka hitközségek lelkészévé kinevezett Sipos Károly székelyudvarhelyi segédlelkész, augusztus 9 én foglalta el új állását. Augusztus 8 án érkezett meg az új pap Fejér Manó sepsiszentgyörgyi esperes kíséretében, a szentkatolnai vasuti állomáshoz, hol hiveinek nagy sokasága élén Pakó Mátyás földbírtokos üdvözölte lelkes, szép beszéddel. A községben a diszkapunál Bánffy Benedek földbírtokos, a plebániánál pedig Balázs Ferencz esperes üdvözölték szeretetteljesen a kedves ifju lelkészt ki meghatottan válaszolt s ígérte, hogy teljes erejével, tudásával és lelkesedésével fogja a hivek lelki életét gondozni s a hitközség ügyeit felvirágoztatni egyik legfőbb törekvése leendő. Másnap, aug. 9 én

vasárnap d. e. tartotta meg beköszöntő beszédeit ugy Szentkatolnán, mint Hatolykán az új pap s kellemes, rokonszenves előadásával és tartalmas szép beszédeivel a hiveket egyszerre meghódította. Délben mintegy 50 terítékű ebédet adtak a derék ifju lelkész tiszteletére s számos felköszöntőben kívántak neki szerencsét s működéséhez istentől áldást. Mi is szívesen gratulálunk az új plebánosnak, azon reménységben, hogy kitartó tevékenységének sikerülni fog az ottani, sajnos, elhanyagolt hitéletet felébreszteni, s a régi magaslatra fölemelni.

— Halálozás. Kézdivásárhelyi Szűcs Lázár mészáros ifju felesége sz. Fekete Anna, 8 élő gyermek gondos édes anyja, folyó hó 10-én hosszas súlyos szenvedés után elhunyt Kézdivásárhelyen. Szerdán d. u. temették el nagy részvéttel.

Szerkesztői üzenet.

K. Helyt. Rendes rovatainkban nem adhatuuk helyet kinzöngeményének. Hogy azonban kívánságát mégis teljesedve lássa, eirettentésül im e helyen mégis közöljük versét.

Ha a kék égre tekintek . . .

Ha a kék égre tekintek,
Szemeimbe könnyek égne . . .
Mert a te arcodat látom
Szöke kedves kis angyalom.

Ha a csillagokat nézem,
Csak te jutsz eszembe nékem,
Csak te csevegő csalóány,
Te bájos kis szöke leány!

Sokszor nézem a kék eget,
S a csillagos azur léget . . .
De mindig eszembe jut ám,
Hogy nem szeretsz igazán.

Hirdetések.

Sz. 1689 - 903.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Mitis G. Gerő felesernátoni lakos végrehajtónak Török Károly ikafalvi lakos végrehajtást szonvedő ellen 3400 K. tőke, ennek 1902. február hó 14-ik napjától járó 6% kamatai, 13 K. 20 f. óvási, 1/3% váltódíj, 183 K. 66 f. végrehajtási már megállapított, ugy 32 K. 30 f. jelenlegi és a még felmerülendő költségeknek, továbbá Kovács József ezennel csatlakoztatott végrehajtató felesernátoni lakos javára 1892 K. tőke s jár. kielégítése végett az 1881. LX. t.-ez. 144. §-sa alapján és a 146. §. értelmében, valamint az 156. a) pontjára hivatkozással a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Ikafalva község területén fekvő, az ikafalvi 960. számú tljkvben A + 2 r. 720. hrsz. ingatlanra 31 K. A + 3 r. 1228. hrsz. ingatlanra 87 K. A + 4 r. 1994. hrsz. ingatlanra a C) 2. alati özv. Jancsó József javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül 201 K., az ikafalvi 825. sz. tljkvben A + 1 r. 969/1. hrsz. ingatlanra 87 K., A + 3 r. 1123/1. hrsz. ingatlanra 29 K. A + 5 r. 1292., 1293. hrsz. ingatlanra 100 K., az ikafalvi 667. sz. tljkvben A + 1 r. 2871/7. hrsz. ingatlanra 41 K., A + 2 r. 1390/b, 1391. hrsz. ingatlanra 189 K., A + 4 r. 1527. hrsz. ingatlanra 77 K., A + 5 r.

1606. hrsz. ingatlanra 52 K., A + 7 r. 756. hrsz. ingatlanra az árverést 77 K. ezennel megállapított kikiáltási árban végrehajtató képviselője Somodi István kolozsvári ügyvéd közbenjöttével elrendelte.

Árv. határnapul 1903. évi szeptember hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája lkafalva községhez tartozó, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

Kikiáltási ár 10%-a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Kézdivásárhely, 1903. évi május hó 11-én.

(164. 1-1)

Kovács s. k.,
kir. t-sz. bír.

Szám 5318/903.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szentgyörgyi Eszter végrehajtónak Sándor Ilona végrehajtást szenvedő elleni 340 K. tőkekövetelés járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Léczfalva község határára fekvő, a léczfalvi 704. sz. tjkvben foglalt A + 1160., 2076., 2098., 2174., 2532., 2934., 3006., 3807., 3589/1. régi hrsz. ingatlanok helyett a tagosítás folytán kiadott Sándor Ilona nevére álló 506. mért. és 595. új hrsz. ingatlanra 1943 kor., továbbá a 702. sz. tjkvben A + 903., 928., 1415., 1441., 1825., 1894., 2063., 2722., 2823., 3207., 3531/1., 3532/2., 4270., 4922/1. hrsz. helyett a tagosítás folytán kiadott Sándor Kálmán és Sándor Ilona nevére álló 506. és 596/1. új hrsz. ingatlanból a Sándor Ilona illetőségére 518 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az ár-

verést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi augusztus hó 31 napján d. e. 9 órakor Léczfalva községhez tartozó, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. trvszék, mint tlkvi hatóság.
Kézdivásárhely, 1903. évi június hó 20. napján.

(163. 1-1.)

Kovács,
kir. trvsz. bír.

Sz. 1707 903.
t.kvi.

Árverési hird. kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Keleti L. szászsebesi özég végrehajtónak Szőcs Lajosné szül. Binder Mária kézdivásárhelyi lakos végrehajtást szenvedő ellen 200 K. tőke, ennek 1900. évi június hó 20. napjától járó 5 százalékos kamatai, 55 kor. 24 fill. végrehajtási, 13 kor. 30 f. II-od bírósági már megállapított ügy 15 kor. 30 f. jelenlegi és a még felmerülő költségeinek, továbbá az ezennel csatlakozottnak ki-mondott Nagy Ferenc és neje Csizsár Sára k-vásárhelyi lakosok jávára 500 kor. tőke s jár. Oroszfalu község jávára 13 kor. 58 fill. s jár. Ifj. Málnásy Kristóf k-vásárhelyi lakos jávára 66 kor. tőke s jár. Vargha Vilmos jávára 11 kor. tőke s jár. kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Kézdivásárhely város területén fekvő, a kézdivásárhely-kantai 1605. sz. tjkvben A + 1. 1844. hrsz. ingatlanra az árverést 2400 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban végrehaj-

tató képviselője Dr. Krasser Gusztáv szászsebesi ügyvéd közbenjöttével elrendelte.

Árverési határnapul 1903. évi szeptember hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája alulirott telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségébe kitűzetik, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

A kikiáltási ár 10 százaléka a venni szándékozók által készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt

m. kir. igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letendő bánatpénz gyanánt vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

Az árverés egyéb feltételei a köbli tlkvi hivatal és Kézdivásárhely város tanácsánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.
Kézdivásárhely, 1903. május 9-én.
(165. 1-1)

Kovács,
kir. trvsz. bír.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, miszerint a már 50 év óta fennálló vas- és fűszer üzletemet a mai nap SZABÓ LAJOS urnak eladtam, a ki azt:

K. CSISZÁR JÓZSEF
UTÓDA
SZABÓ LAJOS

ezig alatt fogja tovább folytatni.

Betegségem kényszerített üzletemtől, üzlettársaimtól és a m. t. vevőimtől megállni s midőn ezt a n. é. közönség tudomására hozom, nem mulaszt-hatom el úgy üzlettársaimnak, mint t. vevőimnek köszönetemet a on kéresem kíséretében nyilvánítani, miszerint a bennem helyezett bizalmat utódomra, Szabó Lajos urra is átruházni méltóztassék.

Kiváló tisztelettel:

K. Csizsár József.

(155. 6-6.)

Hivatkozással a tulajdali körö-zvényre, van szerencsém tudomására hozni, miszerint a már 50 év óta fennálló K. Csizsár József — azelőtt C iszár Mihály — ur vas- és fűszer üzletét mai nap megvettem, s azt törvényszékiileg bejegyeztet:

K. CSISZÁR JÓZSEF
UTÓDA
SZABÓ LAJOS

ezig alatt fogom tovább folytatni.

Harminczkét évi működésem a brasó Kamner és Jekelius cégénél mint üzletvezető, utazó és utóbbi nyolcz évbeni özég-jegyzőségem alatt szerzett tapasztalataim folytán — valamint a megfelelő forgalmi tőkével rendelkezve, szabadon reméltem, hogy úgy a bennem helyezett bizalomnak, mint a mélyen tisztelt közönség igényeinek minden tekintetben a legpontosabban fogok megfelelni.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását és az elődöm-ben helyezett bizalma átruházását kérve;

vagyok kiváló tisztelettel:

K. Csizsár József utóda
SZABÓ LAJOS.

BUTOR

anyakönyvi hivatalok berendezésére, valamint köz-ségi előljáróságok részére **ugy készpénzért, mint részletfizetésre** kapható

butorraktáromban

Kézdivásárhelyt,

hol állandóan raktáron van: szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezés, ruha- és éjszakerény, szalon- és ebédlő-asztal, ágy, mosdó és éjjeli szekrény továbbá: magas, félmagas, háttas és heverő divány, garnitúra, matracz, fali és toalett tükör, nád- és préselt ületű hajlitott székek, ablak carnis, stb. melyeket olcsó árak mellett becsátok szíves rendelkezésre.

Tisztelettel:

Ifj. Jancsó Mózes,
butorraktáros.

Cayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek

2 1/2, egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cseplőgépek, lökő-cseplők, tisztító-robotok, konkolyosók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

"Columbia-Drill"

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morsszók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes asztal-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cseplőgép-gyára.